

Danmark frit

Funi SPEJDERNES MAGASIN 1945

Spejdernes Magasin

Juni 1945

Nr. 5

29. Aargang

Der rider en Konge-

Der rider en Konge i Sol og i Blæst
igennem sit arvede Rige.
Og Blomsterne flyver mod ham og hans Hest
fra By og fra Bondemands Dige.
De nikker fra Sadlen, de fylder hans Favn —
og lægger uvisneligt Grønt om hans Navn.

Naar red vel en Herre saa smilende tryk
igennem de skiftende Dage!
Hans Sind — det var følsomt. Men rank var hans Ryg.
Og stolt kan han se sig tilbage.
Hans Gerning var ikke en Leg, men et Værk.
Og Viljen, der bar det, var trofast og stærk.

Og dybt ind i Sagaen red han den Dag,
da Landet mod Sønder var vundet,
da Friheden løste for Sange og Flag,
hvis Flugt gennem Slægter var bundet.
Da takked vi stille, da følte vi hed,
hvor Kongen og Folket — hvor Danmark var ét!

Man spurgte mig ude: hvor vover vel han,
en Hersker, at færdes saa ene?
Jeg svared dem: Han er vor frieste Mand —
dog rider han aldrig alene.
Han skærmes blot ikke af Vælde og Magt,
Om Kongen af Danmark staar Hjerterne Vagt!

Hans Hartvig Seedorff Pedersen.

TEGNINGEN TIL FORSIDEN ER EN GAVE FRA TEGNEREN AXEL MATHIESEN

Spejdere og Ulve

Vort gamle Land er frit. Det er atter vor trofaste Konge og gode danske Mænd, som raader i vort Rige, og Dannebrog lyser endnu stærkere i sine røde og hvide Farver over Danmarks lyse Land.

Saa unge, som I er, har I gennem Danmarks Besættelsesaar lært hvilken Ondskab, der findes i Verden. I har lært at nære Afsky for umenneskelige Handlinger og at nære Foragt for Uredelighed og Ordbrud.

I har set, at en hel Verden kæmper for de Idealer, der ogsaa er vore Idealer, og vi danske Spejdere skal ikke savnes i Sandhedens og Retskaffenhedens store Hær.

Disse Aar har givet jer Kærlighed til Danmark og til Friheden. Det er mit Haab og Ønske, at jeres Drengesaars Oplevelser maa leve videre hos jer, saa at ogsaa I, naar I vokser op til Mænd, vil staa Vagt om Friheden og om vort Fædreland.

I har et lysende Eksempel i Frihedskæmpernes Kamp, som Hundreder af ældre Spejdere og Førere har taget Del i. For dem var det en Kamp *mod* Fjendens Ondskab og Terror og en Kamp *for* Friheden og vort Land. De vovede Livet i denne Kamp for det, de havde kært.

Vi mindes dem, som satte Livet til i Kampen:

Altid frejdig, naar du gaar
Veje, Gud tør kende,
selvom du til Maalet naar
først ved Verdens Ende.

Aldrig ræd for Mørkets Magt,
Stjernerne vil lyse,
med et Fadervor i Pagt
skal du aldrig gyse.

Kæmp for alt, hvad du har kært,
dø, om saa det gælder,
da er Livet ej saa svært
Døden ikke heller.

Æret været de faldnes Minde.

Ove Holm.

DANMARKS FRIHEDSDAG

Til det internationale Spejderkontor i London er der sendt følgende Telegram:

On this fifth of May the day of our freedom we convey to you our deepest gratitude towards the allied powers stop we are looking forward to the reopening of cooperation with Boy Scouts International Bureau

*YMCA Scouts in Denmark
and*

Danish Boy Scouts Association.

(Paa denne femte Maj, vor Frihedsdag, udtrykker vi vor dybeste Taknemmelighed mod de allierede Magter. Vi ser frem til Genoptagelsen af Samarbejdet med Det internationale Spejderkontor).

Telegrafisk Hilsen fra Sverige.

„Svenska Scoutrådet“, hvis Øverste er Prins Gustaf Adolf:

Sveriges Scouter sända Danmarks Scouter sin broderlige hälsning — Gustaf Adolf.

Sveriges Scoutförbund, hvis Chef er Greve Folke Bernadotte, hvis Navn alle Danske kender:

Sveriges Scoutförbund lyckönskar Scoutkammareterna i ett fritt Danmark — Folke Bernadotte af Wisborg, Fritiof Dahlby.

Svenske KFUM-Spejdere:

Vi glädjas med er alle. Scouthälsningar — För KFUMs Scoutförbund i Sverige — Cedergreen, Olsson.

Til Kongen og Dronningen

har Korpsets Bestyrelse sendt følgende Telegram:

„Det Danske Spejderkorps' samlet til Møde paa Hotel d'Angleterre sender paa Spejdernes, Førernes og egne Vegne Deres Majestæter Kongen og Dronningen sin allerunderdanigste Hilsen og udtrykker sin Glæde over at Konge og Folk, som har staaet sammen i tunge Aar, ogsaa sammen gaar ind i lyse Tider.“

Norges Befrielse

Tyskerne ophævede kort efter Norges Besættelse det norske Spejderkorps, og hver eneste Spejder og Ulv maatte aflevere sin Uniform, alle Tropskue og Tropslokaler blev beslaglagt. Men de norske Spejdere vil snart samles igen, nu da Norge atter er frit.

Vort Korps har sendt Telegram til den norske Spejderchef, Pastor Møller-Gasmann:

„Danske Spejdere sender dig og vore norske Kammerater vore hjerteligste Spejderhilsener i Anledning af Norges Befrielse.“

Vi har lige hørt fra Oslo, at de tidligere Spejderførere i Oslo har holdt Møde og er ved at planlægge Genoprettelsen af Oslos Spejdertruppe og Ulveflokk. Og der er ingen Tvivl om, at man ogsaa i andre norske Byer er i fuld Gang med at starte Spejderbevægelsen. Vi hører nok snart glædeligt Nyt fra vore norske Spejderkammerater.

MED LOV SKAL LAND BYGGES

 i hristian den iende,
af Guds Hæder Konge til Danmark, de Venders og Gøthers, Hertog
til Slesvig, Holsten, Stormarn, Wismarsken, Lauenburg og Oldenburg,
GØRE VITTERLIGT: Rigsdagen har paa den i den gennemseede Grundlov
af 5. Juni 1849 § 95 foreskrevne Maade to Gange vedtaget og Vi stadfæstet
nu ved Vort allerhøjeste Samtykke

Danmarks Riges Grundlov

I
§ Rigsretsloven er indført ved Rigsretsloven af 1849.
§ Rigsretsloven er indført ved Rigsretsloven af 1849.
§ Rigsretsloven er indført ved Rigsretsloven af 1849.

Med Lov vort Land
som før skal bygges,
saa alle Mand
mod Vold betrygges.
Det var vor Tale, det var vor Tro.
Er Lov i Landet, faar Riget Ro.
Thi vil med Vold
en Vilje gælde
har Sammenhold
des større Vælde.

Alex Garff.

Spejder i 1910. Senere Tropsfører. Kolonnechef i Aarhus 1930. Divisionschef i 1936. Divisionen talte dengang 495 Spejdere og Ulve; men er nu paa 2643.

Da jeg blev Spejder

BORGES ANDERSEN, der i Aar har været Chef for Midtjydske Division i 10 Aar, fortæller om sin Spejdertid.

Med Skuldersløjfe og Kasteskaff.

En klar Vinterdag i 1910 marcherede en Spejdertrop ud ad Roskilde Landevej. Det vil sige en Spejdertrop efter de nuværende Forhold var det ikke. Der var endnu ikke noget, der hed Det Danske Spejderkorps, saa det var altsaa blot en Flok Dreng, der efterlignede

de saakaldte Spejdere, der var ved at dukke op rundt om herhjemme. Troppen, — for lad os nu blot kalde den det, — havde ikke allesammen Uniform, men Kasteskaff havde vi (det kostede 15 Øre hos Hørkræmmeren) og Patuljesløjfer i skønne Farver paa venstre Skulder. Vi skulde ud at lege Røvere og Soldater i det øde Terræn bag Rødovre. Jeg var i Indianerdræber-Patuljen, et frygtindgydende Navn, som jeg slet ikke svarede til. Men jeg havde faaet Lov at være med i denne Patulje, fordi min ældre Bror var Medlem her. Jeg var den mindste i Troppen — havde lige naaet Ulvealderen, men den Gang var der ikke noget, der hed Ulveunger, og saa blev jeg altsaa Spejder. Ret udfør Damhussøen mødte vi en anden Spejdertrop, og vi udvekslede de dengang obligate Hilsener i Form af mindre smigrende Skældsord om Modpar-

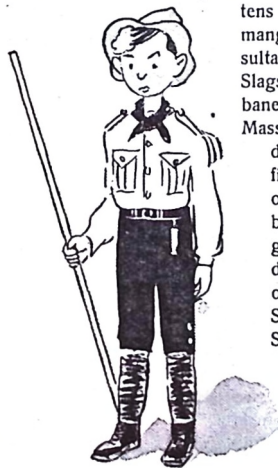
tens Uniform eller delvis manglende Uniform, og Resultatet blev et forrygende Slagsmaal midt paa Kørebanen. Jeg fik en frygtelig Masse Prygl af de fremmede Spejdere, mistede min fine, nye Skuldersløjfe og mit Kasteskaff og blev af to store Fyre jaget af Sted. Jeg flygtede gennem Hvidovre, og ad en Masse smaa Stier naaede jeg ned til Sydhavnen, hvor jeg endelig slap af med mine Forfølgere.

Jeg skulde have været hjemme til Middag Kl. 12, men kom

først hjem Kl. 5 og fik saa endnu en Omgang for mit forrevne Tøj. Men det værste var, at jeg blev sat i Karantæne i en Maaned af min Far, og jeg maatte altsaa i den lange Tid se min Bror gaa til Spejdermøde uden selv at maatte være med.

Nattens Helt.

Jeg glemmer ikke let min første Natteøvelse. Den foregik i Hareskoven et Par Aar senere. Øvelsen holdtes med en anden Trop og foregik fra vor Lejr i Nærheden af Hareskovens Station. Min Patulje havde faaet til Opgave at søge langs Skovbrynet til en lille Bæk og saa følge denne, udryddende alle „Fjender“ paa vor Vej. Meget mod min Vilje blev jeg, da vnaaede Bækken, sendt i Forvejen for at sikre Fremmarchen. Jeg var stadig den mindste i Patuljen og var formentlig derfor vanskeligst for Fjenden at faa Øje paa. Da jeg med Hjertet i Halsen listede frem langs Bækken, var der pludselig noget, der greb fat i mine Ben og jeg faldt, lige saa kort jeg var, paa Maven i Bækken, hvor der heldigvis ikke var ret meget Vand. Jeg kæmpede som en rasende for at komme fri af „Fjendens“ Klør, da jeg pludselig hørte en stor Flok Spejdere nærme sig. De gik og lyste med Lommelygter, og i det svage Skær opdagede jeg, at det var en fjendtlig Bombærranke, der havde væltet mig omkuld. Jeg fik, paa Bekostning af mine Stømp, frigjort mine Ben, men turde ikke rejse mig for ikke at blive set.

„Fjenden“ traskede ned til Bækken og sprang over ikke fem Meter fra mig, og heldigvis opdagede de mig ikke. Jeg talte Styrken og blev klar over, at det maatte være selve Hovedstyrken fra den anden Trop. Da de var kommet lidt bort, rejste jeg mig og fulgte efter dem for at vinde mine første Sporer ved at aflure Fjenden hans Planer. Men jeg havde været alt for ivrig og ikke regnet med eventuelle fjendtlige Efternølere. Pludselig blev jeg grebet bagfra og i en vældig Fart indhyllt i et Redningsreb og derefter bundet til et Træ med Benene op ad Stammen. I en Time laa jeg og raabte om Hjælp, og endelig kom Hjælpen i Form af en Tjener fra Hareskovpavillonen. Han løste mig, mens han brokkede en Masse af sig om det utilladelige i, at vi „Bissedrenge“ skulde have Lov til at gøre fredelige danske Skove usikre om Natten. Jeg var slukøret og flov, da jeg dukkede op i Lejren efter Øvelsens Afbløsning. Der var ikke meget Helt tilbage i mig.

Spejderbukser som Kreaturfoder.

Mens jeg for mange Aar siden var Tropsassistent paa Frederiksberg, var jeg nogle Dage før vor Sommerlejr taget af Sted med to Patruljeførere for at træffe forskellige Forberedelser til Lejren. Vi fik den første Nat Lov til at overnatte ved Hørbygaard Nord for Holbæk Fjord. Forvalteren havde anvist os Lejrplads i en af Foldene nede ved Fjorden og bedyret, at der ingen Kreaturer kom der, de var omme i Foldene paa den anden Side Fjorden. Om Morgenens Kl. 6 blev vi imidlertid vækket ved, at Jorden rystede som ved et Jordskælv. Forskrækket kiggede vi ud af Teltet og saa en Sværm paa ca. 50 Køer og halvt saa mange Heste jage i fuld Galop forbi vort Telt. Det var et flot Syn, og jeg, der kort forinden var hjemsendt fra Soldater tjenesten, følte Befalingsmanden komme op i mig og brølede: „Holdt, venstre om . . .“ — og virkelig, Dyrene gjorde Holdt og snurrede omkring mod os. Jeg var meget stolt, men Stoltheden forsvandt hurtigt, da Dyrene i en lang Række luntede ned mod os med en stor Tyr i Spidsen. Vi for ind i Teltet og snørede det til. Et Øjeblik efter begyndte Teltet at svaje uhyggeligt. Det var Tyren, der havde fattet Kærlighed til en af vore Teltpæle og var begyndt at gnave paa den. Nu gik der Panik i mig. Jeg tog en stor Tot Halm fra vore Madrasvaar, tændte Ild i den og smed den uden for Teltet, ihukommende, at vilde Dyr som Regel er bange for Ild. Men da jeg lidt efter kiggede ud, saa jeg en af Køerne med største Velbehag staa og slikke den glødende Halm i sig. I Hast lavede vi et Krigsraad, og Resultatet blev, at vi skulde trække Lod, og den, Loddet faldt paa, skulde fare ud af Teltet, hujende og skrigende i Haab om paa den Maade at jage Vilddyrerne væk. Loddet traf den yngste Patruljefører, en opløben, tynd Splejs. Ligbleg tog han Mod til sig, mens vi snørede Teltvæggen op, hvorpaa han under Hujen og Hysten stærkt sekund-

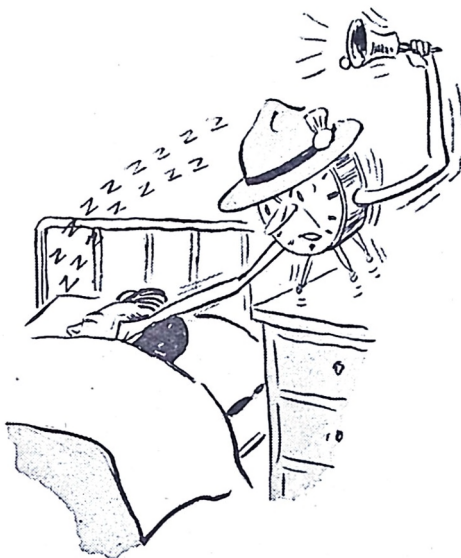

ret af os andre for ud i bar Skjorte dansende en forrygende Kan-Kan foran Teltet. Det hjalp. Alle Dyrene snurrede omkring og for bort i vild Flugt.

Vi gik nu udenfor for at besigtige de eventuelle Skader. Der var aabenbart ikke sket noget. Dog, lidt derfra stod en Kvie, der aabenbart ikke saa let som sine Kammcrater havde ladet sig forskrække, og den gumlede paa noget underligt noget. Jeg listede mig langsomt hen, og fik fat i den ene Ende af — mine Bukser, som jeg Aftenen før efter et Regnskyl havde hængt til Tørre paa en Busk. Helt nye, dejlige Kakhbukser. Men hvor saa de dog ud nu. Tygget sammen med Græssaft til en grøn uformelig Klump. De blev aldrig til Bukser igen.

En dejlig Dag.

Dog oplevede jeg en Del Aar senere noget, der gjorde mig endnu mere flov. Jeg havde været ude af Korpsen i en halv Snes Aar og traadte ind igen som voksen. Som Kolonnechef for Aarhus Kolonnen medvirkede jeg i 1931 ved Aarhus Kolonnens Udstilling „Spejdervirke“. Det havde været nogle enerverende Uger inden Udstillingens Aabning, i ca. to Maaneder havde jeg ikke faaet ordentlig Nattesovn. Natten før Udstillingens Aabning var alt klappet og klart. Kl. 3 Nat holdtes paa Udstillingen et lille Førermøde, hvor vi gennemgik næste Dags Opgaver. Kl. 7 om Morgen skulde hele Kolonnen med Orkester stille paa Bispetorvet for at marchere til Københavnsbaaden og modtage Korpsens Forretningsudvalg, der vilde overvære Udstillingens Aabning. Førerne var trætte og bad

sig fritaget for at møde om Morgen, men jeg fik dem overtalt med Bemærkningen om, at Korpsledelsen burde se alle Førerne ved Ankomsten. Kl. 4 gik jeg i Seng efter at have bestilt Telefonen til at vække mig Kl. 6. Endvidere stillede jeg Vækkeuret til samme Tidspunkt. Min Kone og jeg vaagnede Kl. — — 8!!! Det var frygteligt. Ikke alene havde jeg ladet Kolonnen i Stikken og stillet mig i et mærkværdigt Lys i Førernes Øjne, men Korpsledelsen skulde have været hjem hos os til Morgenkaffe. Jeg løb ulykkelig og hændervridende rundt i Lejligheden, mens min Kone febrilsk begyndte at bage Rundstykker. Saa kimelede Telefonen. Det var en af Tropsførerne, der meddelte mig, at de alle var samlede paa Hotel Royal, at jeg skulde komme ned at faa min Morgenkaffe der, og at jeg var til almindeligt Grin for hele Forsamlingen.

Jeg tog en Bil og befandt mig kort efter i en stor Kreds af Korpsledelse, Førere og Raadsmedlemmer, der paa en godmodig Maade aalede mig igennem. Kl. 9 ventede man Prins Knud, der havde lovet at være Udstillingens Protektor. Jeg var lige blevet bænket og havde faaet min Morgenkaffe, da Døren lige bag mig gik op, og ind traadte Prins Knud. Vi rejste os alle op fra Stolene, og da jeg sad nærmest, var det mig, Prinsen først hilste paa: „Prins Knud“, „Brrrggss Annnrrrrssn“. Saadan lød min Præsentation, for jeg havde Munden fuld af et Rundstykke ... Ja, det var en dejlig Dag, og jeg maatte længe efter høre for min Evne til at sove over mig. I samtlige Tropsrevyer i Aar-

hus Kolonnen i de næste Par Aar, var der samvittighedsfuldt digtet en Sang til Ære for mit Sovehjerter.

Kedelig Distraction.

For nogle Aar siden, efter min Udnævnelse til Divisionschef, havde vi den Glæde, at Jens Hvass flyttede til vort Omraade, idet han var blevet Skovrider i Boller Skovene ved Horsens. Horsens Spejderne udnyttede rigtigt Jens. Han holdt Førermøder, aabent Hus og Øvelser med dem og havde ogsaa tilrettelagt en stor Kolonneøvelse i Boller Skovene. Efter Øvelsen marcherede vi alle til Torvet i Horsens, hvor Jens skulde holde Kritik, og jeg uddele Præmier. En Mængde Mennesker overværede Præmieuddelingen, og bagtefter takkede jeg til alle Sider for god spejdermæssig Opførsel, for Hjælp til Øvelsen og sluttede med en hjertelig Tak til Tage Carstensen for hans Tilrettelæggelse og Ledelse af Øvelsen. Først da Forsamlingen og ikke mindst Jens saa synligt maabende ud, opdagede jeg Fejltagelsen og fik den rettet. Jeg var naturligvis temmelig flov over min Distraction, men først efter Paraden blev jeg klar over, hvordan jeg kunde begaa den Fejltagelse at takke Tage Carstensen, der slet ikke var til Stede, i Stedet for Jens. Lige overfor mig, paa den anden Side Torvet var der et stort Skilt paa 1. Sal. Paa dette Skilt stod der: Tage Carstensen, Tandtekniker.

Til nye Troppe paa een Aften.

En Novemberdag i 1936 sad jeg og saa paa Kortet over Midtjyske Omraade og satte Mærker paa de Ste-

der, hvor der burde startes Troppe. Da jeg ikke havde noget særligt for den Aften, slog det pludselig ned i mig, at jeg jo kunde prøve at starte Troppe i to af de Byer, hvor Manglen paa Troppe pinte mig mest, nemlig Skanderborg og Odder.

Hvordan jeg skulde gribe Sagen an, var jeg ikke rigtig klar over, men jeg ringede til min Vognmand for Udlejning af Biler og fik Løfte om en Vogn med det samme. En halv Time efter var jeg paa Vej mod Skanderborg grundende over Problemet. Pludselig kom jeg i Tanke om, at jeg kort forinden havde hørt, at der til Skanderborg var kommet en ny Lærer paa Realskolen, og han havde vistnok været Spejder i Taastrup. Hos en Bekendt i Byen fik jeg Navn og Adresse paa Læreren og bilede ud til ham. Ganske rigtigt var han tidligere Tropsfører, men han havde ikke Tid til at tage sig af en ny Trop. Jeg spurgte, om der ikke fandtes andre Lærere, der kunde tænkes som Emner og fik opgivet et Par Stykker. Jeg tog dem i Rækkefølge og var heldig, idet den første, jeg henvendte mig til, var absolut venligsindet overfor Spejderbevægelsen. Efter en Times Samtale var vi enige om at starte Troppen med det samme, og jeg tog af Sted til Odder efter at have lovet at sende alle nødvendige Brochurer, Bøger og Papirer til Starten af Troppen. I Odder kørte jeg lidt rundt og talte med forskellige Bekendte, og Resultatet blev, at en ung Landmand paa en Gaard ca. 5 km Syd for Odder skulde være et muligt Føreremne. Jeg tog derud, og da jeg var Tegner ved det Blad, der holdtes paa

Gaarden, blev jeg overordentligt venligt modtaget. Efter en Times Forløb havde jeg ogsaa her faaet Tilsgang fra Landmanden om, at han vilde starte en Trop i Odder og tog saa hjem til Aarhus igen i straalende Humør. Efter en hel Del Brevskrivelser mellem de tre Byer, kunde jeg, sammen med Medlemmer af Divisionsstaben, to Maaneder senere overvære de første Forældremøder i de to nye Troppe, i Skanderborg 26 Spejdere og i Odder 13. Begge Troppe har vist sig at være umaadelig levedygtige.

En Kernegut.

Mine Oplevelser som Spejder har naturligvis været utallige, baade fornøjelige og alvorlige, lærerige og stimulerende, men jeg vil slutte med en lille Oplevelse, som vel ikke er typisk for Midtjyske Drengene alene, men maaske kan give nogle af Tidens mange Skeptikere Uret i deres Tvivl paa Ungdommens Vilje til at kæmpe sig frem til et Resultat. I en Midtjysk By var der en 8 Aars Dreng, der gerne vilde være Ulveunge, men hans Forældre synes ikke, de havde Raad dertil. Drengen vilde dog ikke give op. Han gik i Skole 10—14, havde en Budplads om Morgen og efter Skoletid til Kl. 17, og saa traf han Aftale med en Tørvemose om at maatte hjælpe med at røgle Tørv hver Aften fra Kl. 17.30 til Kl. 19.30. Efter en Maanedes Forløb havde han tjent til sin Ulveuniform, og efter to Maaneder havde han betalt et helt Aars Kontingent forud til Flokken.

— Borges.

**Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.**
Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

**Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade**
Allerbedst
TOM's

Axel Jørgensen
Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

Merkantile
Tryksager
Maanedblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen
Mentergade 2 Telefon *Central 10493

GUNNAR THOMASSEN
SCT. HANS TORV 3, MEZZ.
KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308
Duplikering - - Revision

1'KLASSES SPEJLDERE

Jørgen Jensen,	1' Glostrup Trop.
Bent Adamsen, PF,	1' Hornslet Trop.
Erik Rasmussen, PF	1' . . .
Kaj Rasmussen, PF,	1' . . .
Ingolf Crossland, PA,	1' Charlottenlund Trop.
Jens Høyrup, PF,	Gjængeres Trop.
Carl Pedersen, PF,	2' Valdemar Sejrs Trop.
Arne Jørgensen, PA,	2' . . .
Jørgen Iversen, PF,	Frie Fugle.

Vejrnere

Jens Hellegaard, PF.	Dyssegaardens Trop.
Edvin Feldballe, Skm.,	1' Hornslet Trop.
Børge Knudsen,	1' Glostrup Trop.
Warry Holmes, PF,	3' Aarhus Trop.
Kirkegaard, PF,	3' . . .
Martin Poulsen, PA,	3' . . .
Ole Aidt,	2' Viborg Trop.
Jens Høyrup, PF,	Gjængernes Trop.
Henry Echardt, PA	. . .
John Holbech, PA,	Skt. Mikael's Trop.
Uffe Jensen,	Fuglebakkens Trop.
Kjeld Mortensen, PF,	. . .
Jørgen Iversen, PF,	Frie Fugle.
Ole Christgau, PA,	1' Ordrup Trop.
Hans Dybing,	1' . . .

Riddere Spejldere

Carl H. Theut,	2' Viborg Trop.
Palle Schmidt, PF,	3' Aarhus Trop.
Jørgen Jensen,	1' Glostrup Trop.
Villy Kjærgaard,	1' . . .
Henning Jørnung,	1' . . .
Erik Vognbjerg, PF,	Skt. Mikael's Trop.
Erik Rolf Pedersen, PF,	Fuglebakkens Trop.

Bjørn Thorsøe,	Søllerød Trop.
Bent Buchardt,	. . .
Lars Repsdorph, PA,	1' Ordrup Trop.

Vandringer

60 km.

Henry Pedersen, Skm.,	6' Godthaab Trop.
Edgar Andersen, PF,	6' . . .
Egon Andersen, PF,	6' . . .
Eivind Johannson,	6' . . .
Arne F. Petersen,	6' . . .
Poul Johannson,	6' . . .
Kaj F. Petersen,	6' . . .
Ole Schmidt-Andersen, PF,	Gjængernes Trop.
Henning Heide,	. . .
Leif Lauritzen,	. . .
Mogens Lassen, PF	4' Vesterbro Trop.
Jens Baggesen,	4' . . .
Svend Topsøe-Jensen,	4' . . .
Hilmer Hagen,	Skt. Mikael's Trop.
Kjeld Holbech,	. . .
Ove Drong, TF,	Frie Fugle,
Aage Thomsen, TA,	. . .
Holger Hansen, FA,	. . .
Jørgen F. Andersen, Skm.,	. . .
Niels Oluf Nielsen, Skm.,	. . .
Jørgen Carlsen, Skm.,	. . .
Bent Clemensen, PF,	. . .
Jørgen Iversen, PF,	. . .
Benny Kalkerup, PF,	. . .
Mogens Olsen, PF,	. . .
Poul Jørgensen, PF,	. . .
Erik Svendsen,	. . .
Benny Hansen,	. . .
Per Brylle Larsen,	. . .
Arvid Jørgensen,	. . .
Finn Lauesen,	. . .
Jan Nielsen,	. . .
Henning Kjær,	. . .
Erik Clausen,	. . .
Ebbe Esser,	. . .
John Isager,	. . .
Hugo Møller-Nielsen,	. . .
Poul Wittig,	. . .
Ib Holst Christensen,	. . .
Bjørn Holst Christensen,	. . .
Frank S. Laursen,	. . .
Per Bruhn,	. . .
John Hannibal,	. . .
Preben Fabricius,	. . .
Kjeld Jensen,	. . .
Bjarne Munk,	. . .
Erik Møller,	. . .
Jørgen Olsen,	. . .

12 Duelighedstegn

Jørgen Sieverts, „Mowgli“, er Bandedfører i 1. Ordrup Flok og har taget samtlige 12 Duelighedstegn for Ulve.

Det er glædeligt at se, at der efterhaanden er en Del Ulve, som kan naa dette flotte Resultat. Mon ikke endnu flere Ulve kan naa det samme, hvis I rigtigt satte noget ind paa det.

Jeres Billede vil vi saa bringe her i „Spejdernes Magasin“.

henholdsvis ved vore *Ulve* og vore *Hjorte*. — Odense Kolonnes Chef, vor populære „Gisse“, og Førere fra de andre Odenstroppe assisterede som Nordvestpolit, Dommere og Pelstyre, hvad der naturligvis kastede forøget Glans over Løbet.

Aabyhøj-Hasle Trop

havde den 11. Marts en god Terrænøvelse med Brabrand Trop. Vi blev delt i to Hold. Det ene Hold var Sortbørsfolk og det andet var lovlidige Borgere. Op-

gaven bestod i at finde Sortbørsfolkernes Tilholdssted. Da vi havde fundet dette, skulde vi finde de berømte Kakaobønner (Flødekarameller). Desværre lykkedes det ikke for os at finde de eftertragtede Bønner, saa Børsbaronerne vandt denne Gang, men vi skal nok tage Revance ved en anden Lejlighed.

Spejdernes Hjelpekorps i Roskilde

bestaar af 50 Medlemmer, saavel Spejdere som unge Mænd fra F.D.F., der alle har gennemgaaet en omfattende Uddannelse, og er indgaaet i Byens Luftværnstjeneste som Telefonordonnanser paa Kommandocentralen, Ordonnanser ved Byens Meldesteder og ved Sanitetstjenesten.

Korpset har iøvrigt haft den Glæde, at Planudvalget for Roskilde Luftbeskyttelsestjeneste, har bevilget Korpset et pænt økonomisk Tilskud, som en Paaskønnelse for det uegennyttige Arbejde, der er præsteret gennem de 6 Aar.

5. Odense — Sct. Georgs Troops

store aarlige Fødselsdagsorienteringsløb løb i Aar af Stabelen den 17.—18. Marts og blev saa spændende som nogensinde. I Løbet deltog alle vore 5 Patruljer + 1 indbudt Patrulje fra hver af de andre 7 Odenstroppe, og disse skulde alle melde sig paa Lundegaard Lørdag Aften mellem 19,30 og 21,30. De fik her Besked paa, at de var udsendte Hjelpepatruljer af det beredne Nordvestpoliti — p. t. dog til Fods, da „meterhøje Snedynger“ dækkede hele Terrænet, saa kun „Snesko“ kunde anvendes. Holdene var netop ankomne til Fort Hara; men desværre fandt de Fortkommandanten dræbt af Pelstyrebanden „Det røde Kobbel“. Med sine sidste Kræfter havde han nedkradset nogle Linier, som meddelte, at Banden havde plyndret Pelsopsamlingsstederne, hvoraf 5 laa i nogenlunde Nærhed af Fortet. Her fandtes videre Oplysninger, og efter mange dramatiske Hændelser lykkedes det de fleste af Holdene at opspore Koblet og overmande det.

I Modsætning til sidste Aar, hvor vi intet fik selv, var vi i Aar ubeskedne nok til at løbe baade med Vandrepræmien, Standerbaandet og Sølvplassen til Nr. 1 og Diplomet til Nr. 2,

(Fortsat fra Side 53)

75 km.

Niels Caspersen,	1' Nørrebro Trop.
Børge M. Jensen, FF,	1' „ „
Jørgen Reimann,	1' Nyboder Trop.
Kaj Christensen,	1' „ „
Ole Grønquist, Skm.,	Dyssegaardens Trop.

100 km.

Jørgen Reimann, PF,	1' Nyboder Trop.
Ole Reimann,	1' „ „
Kaj Christensen,	1' „ „
Johannes Steen, PF,	1' „ „
Jørgen Samuelsen, PA,	1' „ „
Carl Rosted,	Dyssegaardens Trop.
Helmer Hetting, Skm.,	„ „

GAMLE RAVN FORTÆLLER

NOGLE LEJRFINESSESSER

Med Sct. Georgsdag begynder Sommersæsonen, Spejderne gaar i korte Bukser, oprullede Ærmer og begynder at rumstere med Jamboreetornysteret. Patruljens Materielforvalter faar Kløe i Fingrene, for nu skal Materiellet gøres klart til Brug. Alle Nybegyndere og uerfarne har en Masse at lære, og jeg skal ikke fortælle om de almindelige Ting en Lejrsportsmand skal vide, men give jer nogle Fingerpeg om, hvordan man nemt kan gøre Lejrlivet fornøjeligt ogsaa, hvad de smaa Ting angaar. Benyt nu de nærmeste Dage til at træffe Forberedelserne — man arbejder saa hyggeligt sammen ved et Patruljemøde.

Hvad nu først Teltet angaar, bør det have en Vimpel med Patruljedyret paa, meget passende i Patruljefarverne.

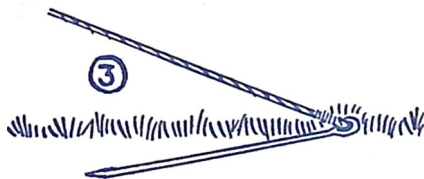
Naar I nu klæder jer af om Aftenen, smider I saa Tøjet i en Bunke under Hovedet? Nej, det gaar ikke. Der findes dem, som spænder en Snor ud mellem Teltstængerne og saa hænger Tøjet over den; men det er ogsaa daarligt, fordi det giver for stort Træk i Endebardunerne. Den snedige Teltmand syr sig to lange, smalle Poser, som lige kan glide ned over Teltstangen, med Hul i Bunden, saa Spidsen af Teltstangen kan stikke ud. Rundt omkring paa disse Poser fastsyr han smaa Staaltraadskroge, og saa er hans Knagerække færdig. (Fig. 2).

Naar I lægger jer til at sove, maa I sørge for Ventilation i Teltet, enten ved en aaben Gavidør eller to sammenbundne Gaffelgrene som „Vinduessprosser“. (Fig. 1).

Man ser ofte smaa Spejdere sidde med en Økse og hamre løs paa en Pløk af alle Livsens Kræfter, for at faa den ned i den haarde Jord. Dette er ikke klogt af følgende Grunde: 1) Han knuser et Par af sine Fingre, 2) hugger en af sine Patruljekammæter i Baggen, 3) Øksen smutter ud af Hænderne paa ham, flænger Teltet og skalperer Tropsføreren, 4) han ødelægger Øksehovedet, 5) bøjer Pløkken, 6) kan ikke faa den helt i, og 7) kan heller ikke faa den op igen. Der er altsaa Grunde nok til at lade være.

I Stedet hæfter man Pløkken i Grønsværen paa samme Maade som en Knappenaal i noget Tøj: Først et lille Stykke lodret ned, og saa trykker du med Haanden Pløkken i paa langs ad Grønsværen. (Fig. 3).

Mens jeg husker det, vil jeg erindre dig om, at Pløkkene i Teltgulvet skal sidde indvendig i Teltet, ellers vil du aldrig kunde faa Underlaget, Græskanten og Væggene til at slutte ordentlig. Koysen i Underlaget skal ligge over Ringen i Teltvæggen. (Fig. 4).

Og husk endvidere, at Hattene ikke maa lægges oven paa Taget af Teltet, medmindre der er Oversejl.

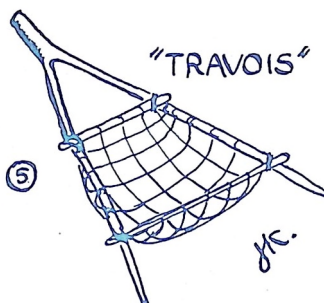
Man kan vaagne midt om Natten ved Regnens Trommen

og ærgre sig over, at man har glemt at slække Bardunerne. En magelig Spejder fandt da paa i Forvejen at lave et Hul af passende Dybde ved Siden af hver Teltstang. Blev det Regn, satte han da blot Stangen ned i Hullet. — Saaledes kunde han slække Bardunerne i Tørvejr inde i Teltet.

Om Formiddagen skal alt i Teltet ud i Luften og Solen (Soveposerne krænges), og Teltet selv, i Særdeleshed Underlag, Græskant og Vægge, skal sol- og lufttørre. Træk derfor Pløkkene i Bunden af Teltet op, hal Underlaget ud, spænd Bardunerne og lad Teltsiden og -vægge flagre i Vinden. Naar 'de er tørre, laver man Teltet om til et luftigt og svalt Solsejl paa følgende Maade:

I hvert Hjørne af Teltet og midt paa hver Væg har du foroven paa Teltvæggen — baade udvendig og indvendig — fastsyet den ene Ende af et ca. 15 cm. langt Bændel som en Strop. Nu kan du rulle Teltvæggene samt det dertil svarende Stykke af Gavlen op hele Vejen rundt, og du faar frisk Luft og Lys til alle Sider.

Har jeres Patruljetelt Oversejl, kan I hurtigt arrangere en Veranda til jeres Telt ved simpelt hen at lave to ekstra Teltstænger, som er lidt

længere end de originale, binde den ene fast til den forreste Stang i Teltet og paa den sætte den bageste Kovse i Oversejlets Tagrygning og derefter spænde Oversejlet ud foran Indgangen. Til Teltstangen anvendes f. Eks. et Par udgaade Granrafter, som I finder i Skoven ved Lejren. Hvis du lader være med at afkviste den ene helt, har du et godt Knagestativ til Patruljens Hatte, Regnfrakker, Korttasker o.s.v.

Skal man samle Brænde langvejs fra, laver man en Bærestang, som Indianerne bruger — Travois kaldes den. Det er en V-formet Gren eller 2 Grene som med en Tværstang bindes sammen i Trekantsform. Imellem Benene fletter man et Net eller fastsurrer et Tremmeværk, og herpaa lægges Brænde, Baalsten, Ler og hvad man nu skal transportere. (Fig. 5).

J. K. Gottfried
Kronprinsessegade 44
København K.

Telef. Palæ 1047 Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

PETERSSONS CLICHE ANSTALT
BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

CTR 15026

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG